

MŁODZIEŻ KATOLICKA

Dwutygodnik dla katolickiej młodzieży pozaszkolnej.

Redakcja: Katowice, ul. Warszawska 54.

Bezpłatny dodatek „Gościa Niedzielnego”

Nr. 19.

Katowice, 25 września 1927

Rok II.

Przegląd organizacji katolickiej młodzieży pozaszkolnej w Europie

W jednym z ostatnich numerów naszego dodatku przeznaczanego dla katol. młodzieży pozaszkolnej dowiedzieliśmy się, ilu nas jest w całej Polsce. Serce rośnie nam z radości, gdyśmy czytali, że organizacja nasza zaopuściła już głębokie korzenie do każdego nieomal zakątka naszej Ojczyzny, do każdej diecezji polskiej, że nas przeszło 100.000 członków, że jesteśmy dziś najsilniejszą organizacją młodzieży pozaszkolnej w Polsce. W tym pochodzie kroczy jako jeden z najpierwszych nasz Śląski Związek Młodzieży Polskiej, liczący obecnie przeszło 10.000 członków. Z pewnością ciekawi będziemy dowiedzieć się, jak obecnie organizacja młodzieży katol. przedstawia się w innych państwach Europy, jak pracują nasi bracia i nasze siostry katolickie w innych krajach. I tu trzeba ze smutkiem i wstydem stwierdzić, że katolicka młodzież zagranicą pod niejednym względem prześcignęła i przewyższa nas, że my, Polacy, możemy się od naszych współbraci wiele nauczyć. Jakiś dziwny wiatr wiosenny wieje z krajów zachodnich; odrodzić narody

I ten ruch samorządny nie pozostał bez wpływu na tę część narodów, która najwięcej jest wrażliwą na wszelkie ideały i nowe, zdrowe myśli i prądy: to jest na młodzież. Wszędzie widzimy potężne drzewa organizacji młodzieży katolickiej, rokujące szczęśliwszą przyszłość. Przypatrzmy się im i nauczmy się od nich!

Najsilniejszą organizacją młodzieży zagranicą jest **niemiecka młodzież katolicka**, zgrupowana w „Verband der kath. Jugend- und Jungmännervereine“ i „Zentralverband der kath. Jungfrauenvereinig. Deutschlands“ z siedzibą w Düsseldorfie. Sam Związek młodzieży męskiej liczy przeszło 400.000 członków, chociaż olbrzymia część mieszkańców Rzeszy Niemieckiej jest wyznania protestanckiego. Zwracam na to uwagę, że pod względem organizacyjnym różni się niemiecki Związek od polskiego. U Niemców w wszystkiem jest ksiądz prezes, on kieruje osobiście całem stowarzyszeniem i nadaje ton całej pracy; młodzież ma na kierownictwo mały wpływ. Jest to system centralistyczny, a u nas w Polsce

Związki Diecezjalne są to tylko wykonawcami dyrektyw i wskazówek centrali ogólnej w Düsseldorfie, która za całą organizację myśli i pracuje. Ten system objawia się także w czasopiśmie, tylko centrala wydaje czasopisma przeznaczone dla wszystkich członków, a nie Związki Diecezjalne, jak to u nas „Okólniki”. Największe zasługi około zorganizowania i zcentralizowania całego ruchu wśród katolickiej młodzieży niemieckiej ma śp. ks. prałat Mosters, jak u nas w Polsce ks. Dyrektor Walerjan Adamski z Poznania. Obecny generalny prezes ks. Wolker zauważył u młodzieży pewne zniechęcenie się do życia organizacyjnego, że Niemcy opanuje dziś t. zw. „Vereinsmüdigkeit”. — Jakie są metody pracy? Wszędzie wysuwa się i podkreśla w wychowaniu młodzieży czynnik religijno-moralny, więcej niż u nas w Polsce, gdzie cały czas i siły naszej pracy organizacyjnej poświęcamy zbudowaniu gmachu organizacyjnego. Gdy się przegląda poszczególne czasopisma dla młodzieży, zauważa się wielką ilość artykułów religijnych, pisanych częstokroć przez wyrobioną młodzież katolicką. Poza tem unikają masowych zebrań. Dlatego dziecią stowarzyszenia na osobne grupy, wszędzie utworzone szereg kółek. Hołdują słusznej zasadzie: Divide et impera! albo: Podział pracy. Dążą także do tego, ażeby młodzież podnieść pod względem artystycznym. Ogniska wszędzie ładnie wymalowane z odpowiedniami napisami, stoły przystrojone kwiatami, muzyka i śpiew wy-

przygotowanie ks. ks. patronów do pracy nad młodzieżą i do wyrobienia sobie kierowników z pośród młodzieży starszej. W każdej diecezji odbywają się kwartalne konferencje ksks. patronów, poza tem co drugi rok kursy tygodniowe w centrali. Dla starszej młodzieży zaś urząda się t. zw. „Führerwoche”, pierwsze 3 dni mają rekolekcje, ostatnie 3 dni przeznaczone są pracy organizacyjnej i ćwiczeniom cielesnym. Wogóle trzeba zaznaczyć, że na zachodzie, zwłaszcza w Holandii, kształci się i przygotowuje się młodzież przez rekolekcje. U nas w Polsce pod tym względem postawiliśmy dopiero pierwsze kroki przez rekolekcje, urządzone w Dziedzicach i Krakowie, myśl rekolekcji zamkniętych dla młodzieży niestety jeszcze u nas za mało jest spopularyzowana.

Wielką wagę kładzie się na **wychowanie fizyczne**. Wszystko w Niemczech, co jest katolickie i młode, obojętnie czy należy do centrali w Düsseldorfie lub do robotników, lub do czeladników katolickich, należy do wielkiej organizacji gimnastycznej i sportowej DJK, t. j. „Deutsche Jugendkraft”, przedstawiającej dziś olbrzymią potęgę 703.000 członków. Na początku sierpnia bieżącego roku odbyły się wielkie imprezy sportowe katolickiej młodzieży w Kolonii pod protektoratem i przy obecności J. E. ks. kard. Schultego i kanclerza Rzeszy dr. Marxa. Poza tem każdy członek tej organizacji jest ubezpieczony od wypadku i otrzyma także osobną zapomogę w czasie bezrobocia.

Centrale młodzieży żeńskiej

odbywają się tam osobne kursy jako przygotowania do stanu małżeńskiego. Wszystkie publiczne zawody i występy dziewcząt także pływackie, si. zakazane wykluczone.

Niemiecka organizacja katol młodzięży ma dużo do walczenia z socjalistami. Wielkie niebezpieczeństwo dla niej przedstawiają także półwojskowe organizacje nacjonalistyczne, jak Stahlhelm, Reichsbanner, pozatem pewne dążenia separtystyczne. Dopiero niedawno temu udało się zjednoczyć wszystkie związki młodzięży katolickiej, jak Związek Młodych Robotników, Volksverein, związki akademickie, studenckie, abstynenckie, kupieckie itd. w jednej centralnej unji pod nazwą. Katholische Jugend Deutschlands Unia ta nie narusza w niczem samodzielności poszczególnych związków, uchwały ważniejsze zapadają tylko za zgodą ogólną, a jako środek porozumienia mają służyć obok czasopism, zjazdu delegatów i ogólne, oraz zapraszanie się wzajemnie na uroczyste obchody: kierownictwo biura powierzono również centrali w Düsseldorfie.

Młodzięży polska! Zabierz się do dzieła! Wstąp w ślady katolickiej młodzięży niemieckiej! Pokaż, że najwspanialsza organizacja młodzięży nie znajduje się w Niemczech, lecz w Polsce!

Na drugim miejscu należy wymienić dzielny Związek młodzięży włoskiej, liczący 300.000 członków. W lutym 1918 r. obchodził 50-lecie swego istnienia. Uroczysty obchód został z powodu wojny przełożony na wrzesień 1921 r. O świetnym przebiegu świątecznego pochodu 30.000 młodzięńców po ulicach wiecznego

miasta, Rzymu. Zachowanie młodzięży włoskiej było podczas tego olbrzymiego zjazdu tak wzorowe, że nawet wrogie czynniki rządowe były zmuszone złożyć uznanie związkowi. Jednem z zadań specjalnych, nad któremi związek pracuje, jest wolność i niezawisłość Ojca św. Obecnie pod rządami faszyzmu praca w organizacji młodzięży katolickiej jest znacznie utrudniona.

Także we Francji kroczy młodzięż w pracy społecznej i religijnej w pierwszych szeregach. Organizacja młodzięży francuskiej, założona w roku 1886, liczyła 1913 r. 2285 grup, a w nich około 140.000 członków. Wojna światowa przerzuciła jej szeregi; około 15.000 poległo na polu chwały, ale pozostali zabrali się po kilkuletniej przerwie raczo do pracy. Obecnie związek francuski liczy 184.000 członków. Organizacja młodzięży męskiej rozpada się na trzy części, na młodzięż szkolną, dorastającą i na byłych członków i starszych. W związku tym grupuje się młodzięż wszelkich stanów, młodzięż akademicka, gimnazjalna i robotnicza, wszyscy razem pracują zgodnie pod hasłem katolickiem i pielęgnują przez to uczucie koleżeństwa. Katolicka młodzięż francuska, to przeważnie młodzięż burżuazyjna. Rola księdza nie jest wielka, cała praca spoczywa w rękach świeckich. W tym roku odbył się zjazd harcerstwa katolickiego w Francji. Około 5000 harcerzy zjechało się do Lourdes w dniach 14. i 15. sierpnia. Zaskoczeni byliśmy wszyscy księża pielgrzymki śląskiej postawą, karnością a przede wszystkim pobożnością i religijnością harcerzy

francuskich. Nasze harcerstwo polskie podkreśla niestety prze-
ważnie wychowanie narodowe i
państwowe, wychowanie religijne
traktuje pobocznie, wychowuje
swych członków na zasadach
ogólno-ludzkich, moralności, a nie
nawskroś katolickich. — Młodzież
żeńska nie jest ujęta w ramach
żadnej ściślejszej organizacji,
składa się tylko z młodzieży lep-
szych sfer i wyższych stanów;
dla młodzieży robotniczej istnieje
osobna, luźna organizacja opieki
nad młodzieżą żeńską.

W Holandji mamy zorganizowa-
wanej młodzieży meskiej 28.000,
a żeńskiej 13.000. Z każdym sto-
warzyszeniem jest połączona kon-
gregacja młodzieży, unika się ma-
sowej roboty. Rola młodzieży
jest bardzo mała, całe kierownic-
two leży w rękach księży. Orga-
nizacja młodzieży katolickiej jest
współpracą z organizacją ka-
tolickich robotników. Sport upra-
wiają osobne stowarzyszenia
sportowe. Episkopat holenderski
nie chce dopuścić do imprez mło-
dzieży żeńskiej chce odciągnąć
młodzież żeńską od publicznych
ponisów. Akcja młodzieży kato-
lickiej doznaje poparcia ze strony
rządu w Holandji. Belgji i Niem-
czech, nawet socjaliści głosują w
sejmie za poparciem finansowem
organizacyi katolickiej młodzieży.
Na przykład połowa wszelkich
subwencyi rządowych w Holandji
idzie na katol. młodzież, bo w
Państwowej Radzie Wychowa-
nia zasiada ksiądz, rozdzielający
wszelkie zapomogi.

Nadzwyczaj dobrze jest mło-
dzież belgijska zorganizowana.
Pracy wśród młodzieży belgij-
skiej stoi pewna miejscowa tru-
dność w drodze, która przeska-

dza wszelkiej jednolitej akcji, za-
równo obywatelskiej, jak nawet
katolickiej. Jest to podział społe-
czeństwa belgijskiego na dwie ję-
zykowe różne grupy, francuską i
flamandzką, które do dziś dnia
stoja między sobą na stopie wo-
jennej. To też organizacje te pra-
cują odrębnie, chociaż luźno tylko
są złączone w Głównym Zarzą-
dzie. Obie organizacje pielęgnują
równolegle z ideałami katolickie-
mi gorąco także narodowe. Fla-
mandzkie organizacje stoja, zdaje
się, wyżej. Około pięć szóstych
młodych Flamandczyków skupia
się w związkach katol. młodzie-
ży. — Co za wspaniała organi-
zacja! — Wychodzi cały szereg
czasopism. Działalność związko-
wa rozciąga się na pole religijne,
na literaturę, sztukę, walkę z al-
koholizmem, sprawy społeczne,
sport, materialne potrzeby mło-
dzieży itd. Na terenie belgijskim
mamy przedewszystkiem robotni-
cze związki młodzieży. Rola księ-
dza jest ograniczona do doradcy,
sport na ogół mało rozwinięty,
uprawia się w osobnych organi-
zacjach. Główny ośrodek akcji
katolickiej to katolicka szkoła
społeczna wzorowo prowadzona.

Młodzież żeńska jest złączona
w organizacji kobiet pracujących,
zajmują się przygotowaniem za-
wodowem dziewcząt.

Niedawno temu belgijska or-
ganizacja młodzieży katolickiej
zapytała się u Ojca św., czy wol-
no w organizacjach katolickich
zaprowadzić i uprawiać politykę
partyjną; na to otrzymała odpow-
owiedź, że trzeba młodzież trzy-
mać zdala od polityki i pielegno-
wać przedewszystkiem u niej
ideały katolickie.

Dla młodzieży robotniczej i rzemieślniczej powstała w Austrii w roku 1918 nowa organizacja „Reichsbund der katholischen Jugend Oesterreichs“. Liczy ona dziś przeszło 30.000 członków. Ogromne trudności ma do przezwyciężenia z socjalistami. Jeżeli w Francji, Belgji, Niemczech najsilniejszą organizacją jest młodzież katolicka, to w tej Austrii, kiedyś tak bardzo katolickiej, przeważa dziś organizacja socjalistyczna; miasta austriackie, opa-

nowane dziś przez socjalistów, rzucają ogromne sumy na organizację socjalistyczną i różne kluby sportowe, urządzają wielkie festyny i imprezy sportowe w niedzielę przed południem bez nabożeństwa i odciągają tym sposobem młodzież od Kościoła. We Wiedniu np. tylko 10 procent młodzieży uczęszcza do kościoła i do sakramentów św. Mimo tych trudności organizacja katolicka zdobywa z powrotem utracony kiedyś teren.

(Dokończenie nastąpi.)

Odezwa!

Druhowie! Nadchodzi „Święto Młodzieży“.

Dzień ten obchodzony jest przez młodzież od szeregu lat z szczególną uwagą, w roku zaś obecnym ma być

dnem wyjątkowo uroczystym.

Dokoła Stowarzyszenia Młodzieży Polskiej ma się skupić wszystka młodzież polsko-katolicka, celem uczczenia św. Stanisława Kostki, patrona młodych oraz by się zjednoczyć w jednolitej pracy dla Boga i Ojczyzny.

Zjednoczenie Młodzieży Polskiej, Wasza ogólnopolska centrala, czyni wszelkie starania, by uświetnić obchody tego dnia. W tym celu, wśród licznych artystycznych wydawnictw ukaże się w listopadzie.

ozdobny — propagandowy
„Przyjaciel Młodzieży“.

Zawierać on będzie szereg doskonałych artykułów oświatowych i wychowawczych, dużo barwnych opowiadań feljetonów, bogaty dział poezyj i rozrywek, piękne i interesujące ilustracje z życia młodzieży w całej Polsce, a objętość i nakład będą powiększone.

50.000 egz. tego numeru rozejdzie się po całej Polsce.

Wobec tego nakładu starań i pracy pragnieniem naszym jest, by każdy z Was numer ten posiadał na własność, żeby mógł do niego częściej powracać i czerpać z niego tężyznę ducha i umiłowanie ideałów.

Ale nie tylko chodzi o Was samych Druhowie!

Zależy nam także na tem, by z numerem tym zapoznali się całe Stowarzyszenie i wszyscy jego współpracownicy. Sprawę tę polecamy w Waszej relacji. Zainteresujcie nią Waszego Protektora, Patrona, Zarząd oraz wszystkich kolegów. Zajmijcie się propagandą listopadowego numeru „Przyjaciela Młodzieży“, aby w dniu „Święta Młodzieży“ wszyscy w organizacji numer ten mieli w ręce. Wszak to order nasz! Papierajcie własną organizacyjną prasę!

„Święto Młodzieży“ przeznaczone jest w pierwszym rzędzie dla Stowarzyszeń Młodzieży Polskiej, ale od Was powinno ono promieniować i

na młodzież nie należącą do Stowarz.

I ta młodzież niechaj zaznajomi się z tym właśnie numerem i ona niech czerpie z tych źródeł Dobra, Prawdy i Piękna, jakie numer ten będzie usiłował przynieść Wam w dani.

Waszym zbiorowym społecznym czytelnikiem niechaj będzie rozpowszechnienie tego numeru wśród wszystkich Waszych rówieśników.

Na tem jednak nie kończy się sprawa propagandy. Często dochodzą nas skargi, że starsze społeczeństwo nie interesuje się Waszym Stowarzyszeniem, że z niem nie współpracuje.

Dziś macie sposobność zająć wszystkich sprawą Waszej organizacji.

Dajcie listopadowy numer „Przyjacie-
la Młodzieży” także do rąk starszemu
społeczeństwu, i zobaczycie, że wycią-
gna się do Was przyjazne dłonie i znaj-
dziecie chetnych współpracowników.

Druhowie! Nad zorganizowaniem wzo-
rowo w całej Polsce w niedzielę 13 listo-
pada „Święta Młodzieży” pracuje zastęp
ofiarnych ludzi i wszystkie ich wysiłki idą
dziś w tym kierunku. Nie ociągajcie się w
udzieleniu im Waszej rzetelnej pomocy.

Zawczasem bierzcie się do czynu!

Dobre rady w tym celu dają pisma:
„Kierownik Stowarzyszeń Młodzieży” rok
1922, nr. 9 i 10 i rok 1927, nr. 9 oraz
tzw. „Instrukcja praktyczna”.

Zapelujcie do Waszych Patronatów,
Zarządów, by energicznie zajęły się tą
sprawą. Cały miesiąc listopad niechaj bę-
dzie okresem wyteżone, uronagandy Wa-
szego pisma.

Niechaj te słowa nie przebrzmia bez
echa! Młodzież pozaszkolna z nad Bałty-
ku, z pod Tatr, z Mazowsza, Śląska i
Wschodnich Kresów niech sobie w dniu
„Święta Młodzieży”

podaje ręce w bratnim uścisku
a to za pomocą jednego, wspólnego, mło-
dzieńczego pisma

„Przyjacie! Młodzieży”
dla wspólnej, dalszej, zwartej i tegiej pra-
cy dla Boga i Ojczyzny.

Wasz Sekretariat Jeneralny.

Zjazd Rady Naczelnej Zjednoczenia Młodzieży Polskiej

W dniach 21-go i 22-go sierpnia
bieżącego roku odbył się w Poznaniu
w sali biblioteki Uniwersyteckiej zjazd Rady
Naczelnej Zjednoczenia Młodzieży Polskiej.
Przewodniczył prez. X. prałat Stroinowski
z Płocka. Na zjeździe reprezentowane
były wszystkie Związki w komplecie. Za-
szczyli obrady swą obecnością J. b. K.
biskup Radoński, dyrektor „Rozwoju”,
Zakrzewski i szereg innych gości. J. b.
Ks. biskup Radoński zaznaczył w swem
przemówieniu, że przychodzi na zebranie
Rady Naczelnej w imieniu J. E. Ks. kar-
dynała, prymasa Dra. Hlonda, który jest
referentem młodzieży na zjazdach episko-
patu, by złożyć życzenia Zjednoczeniu
podkreślając, że sprawa młodzieży i dzia-
łalność Zjednoczenia znajduje uznanie i
episkopatu. Składa serdeczne życzenia,
zwłaszcza, że ze stowarzyszeniem jest
najściślej związany jako założyciel jednego
z nich, z którym do dziś pozostaje w na-
lepszich stosunkach. W końcu udzie-
lił J. E. Ks. biskup swego błogosławień-
stwa uczestnikom zjazdu, oraz całej orga-
nizacji. Sprawozdanie z działalności zjed-
noczenia za rok 1926 podał Ks. dyrektor
Biłko, powołując się na wręczone uczestni-
kom zjazdu sprawozdania. Imieniem komi-
sji rewizyjnej odczytał Ks. Józef Szulc
protokół komisji z dnia 1 lipca 1927 r.,
poczem uchwalono zarządowi absoluto-
rium. Program pracy i budżet Zjednocze-
nia na r. 1928 zamykający się cyfrą 40.000
zł. referował Ks. dyrektor Biłko; program

zajęty przyjęto. W sprawie zmiany
niektórych ustępów ustaw, normujących
działalność Stowarzyszeń Związku i Zjedno-
czenia Młód. Polsk. do władz kościel-
nych, przyjęto jednogłośnie następującą
rezolucję: Rada Naczelna uchwała
wstąpienie do ustawy Stowarzyszeń, Związków i
Zjednoczenia, dotyczącej władz kościelnych,
na zasadzie organizacji ujętej wedł. życzenia
episkopatu polskiego oraz spoważnia się
Rząd Zjednoczenia do przeprowadzenia
przebiegu ogłoszenia nowej usta-
wy ustaw. Sprawę Święta Młodzieży żeń-
skiej referował p. Wólni, wicetowar. Po-
żywionej dyskusji zakończono imie-
nem głosowaniem uchwalono następującą
rezolucję: Ze względu na to, że młodzież
żeńską potrzebuje własnego święta któ-
re w dniu 3 maja własnem stać się nie
może, przeto Rada Naczelna uchwała:
Święto Młodzieży Żeńskiej obchodzić Stowa-
rzyszenia Młodzieży Żeńskiej w osta-
tnia niedzielę maja. Sprawa przystąpienia
Katolickiej Młodzieży Żeńskiej, referował
X. dyrektor Biłko, uchwalono rezolucję:
Rada Naczelna zgadza się na wniosek za-
rządu, aby Zjednoczenie Mł. P. wstąpiło
do międzynarodowej organizacji katolickiej
młodzieży żeńskiej. Wybory odbyły się
z następującym wynikiem: Prezydium:
prezes X. prałat Józef Stroinowski
(Płock), Wiceprezesi: p. Anna Orłowska
(Kraków), p. Stanisław Gołab (Warsza-
wa), sekretarz Ks. Jan Figura (Żyrardów).

Ks. Józef Szulc (Poznań), Komisja rewizyjna: Dyrektor Banku p. Mieczysław Bogalski (Poznań), zastępca dyrektor p. Woźnicki (Poznań), Komisja główna: Ks. prałat Józef Strojnowski (Płock), Ks. Aleksander Rogóż (Tarnów), Ks. dyr. Biłko Leopold (Poznań), Sąd naczelny: Ks. kan. Dymek (Poznań), Ks. Marian Gniazdowski (Warszawa). Na zakończenie obrad ogłoszono dwa referaty: X. dyrektor Ko-

złowski p. t.: „Doświadczenia, poczynione w odpowiadających Zjednoczeniu organizacjach młodzieży”, w którym przedstawił stosunki, jakie spotkał w pokrewnych organizacjach w Niemczech, Holandji, Belgji, Francji, Włoszech i Austrii. X. dyrektor Biłko p. t.: „Zjednoczenie Młodzieży Polskiej jako system pracy nad wyrobieniem młodzieży w duchu katolickim i obywatelskim”.

Z życia Okręgów

Zarząd Stowarzyszeń Okręgu myśłowickiego urządza w niedzielę dnia 2. X. 27 r. w Myśłowicach święto sportowe w myśl niżej podanego programu, na które bratnie Stowarzyszenia uprzejmie zaprasza. Do zawodów stawać mogą również dłuhowie z innych okręgów. — Stowarzyszenia, mające zamiar przyjechać do Myśłowic i stawić również zawodników muszą o tem zawiadomić dokładnie (podać imię zawodnika i konkurencję) druha J. Stalmacha, Myśłowice, Poczłowa 11. Zbiórka zawodników o godz. 7. rano w sali gim. pl. Wolności za szkołą.

Zarząd Okręgowy:

Ks. Granieczny. Przystolik.

Program uroczystości święta sportowego w dniu 2. X. 1927 r. W niedzielę rano o godz. 6.30 zbiórka drużyn biorących udział w marszu 5 klm., poczem wymarsz do startu (róg ul. Krakowskiej i Mikołowskiej). 6.30 rozpoczęcie zawodów marszowych. Po ukończeniu zawodów powrót do sali gimnastycznej przy szkole L. plac Wolności. Od godz. 7.30 do 9. zawody do pięcio- i sześcioboju, oraz przeprowadzenie części zawodów lekkoatletycznych. O godz. 9.30 zbiórka wszystkich Stowarzyszeń z sztandarami, raport, przegląd Stowarzyszeń, wspólna fotografia i wymarsz na nabożeństwo. Po nabożeństwie powrót do sali gimnastycznej, przerwa obiadowa. O godz. 1. zbiórka Stow., wymarsz na boisko, dalsze zawody w myśl programu sportowego, mecze w palanta i piętówkę drużyn Stowarzyszenia Myśłowice i Ja-

nów. Po ukończeniu zawodów powrót do ogniska, wydawania nagród i zakończenie.

Program zawodów sportowych Stowarzyszeń Młodzieży Pol. Kat. okręgu myśłowickiego w dniu 2. X. 1927 r.

Zawody juniorów: Bieg 400.-mtr., Rzut kulą 5. kg., Skok w dal, Skok zwyz., Bieg 1.300 mtr.

Pięciobój: 1. Rzut granatem oburącz, 2. Skok w dal, 3. Bieg 100 mtr., 4. Wspinanie na linach, 5. Wciąganie na drążku.

Zawody dla seniorów: 1. Bieg 100.-mtr., 2. Bieg 200.-mtr., 3. Bieg 3.000 mtr., 4. Rzut kulą 7. kg., 5. Rzut dyskiem, 6. Rzut oszczepem, 7. Skok w dal, 8. Skok o tyczce, 9. Skok zwyz.

Sześciobój: Rzut granatem stylowym oburącz, Skok w dal, Wspinanie na linach, Wciąganie na drążku, Rzut granatem jaskowym, Marsz 5 klm. z karabinem.

Marsz drużynowy odbędzie się na trasie Myśłowice—Giszowiec. Zawody w palanta i piętówkę drużyn Stow. Myśłowice i Janów.

Do marszu może każde Stowarzyszenie należące do Śląskiego Związku Młodzieży Polsko-Katolickiej stawić jedną drużynę, składającą się z 13. druhów.

Dla marszu przeznaczone są 3. specjalne nagrody.

Do wiadomości. Zebranie okręgowe w sprawie święta sportowego okręgu myśłowickiego odbędzie się w niedzielę, dn. 25. bm. o godz. 3. po połud. w Myśłowicach. **Ks. Granieczny.**

Pracujcie pókiście młodzi.
Bo praca kraj nasz odrodzi!

Z życia Stowarzyszeń

Sprawozdanie z walnego zebrania S. M. P. Bełk, które odbyło się dnia 21 sierpnia 1927 r. w sali szkolnej, z udziałem 40 druhów. Zebranie zagałę patron tutejszy Ks. dziekan Boryński. Po objaśnieniu statutu, ustalono odbywać zebrania plenarne co drugi miesiąc w I. niedzielę po sumie w tutejszej sali szkolnej, zaś ze względu na członków z osobnym prezesem w Szczekowicach, także zebranie w 2-gą niedzielę każdego miesiąca. Po złożeniu krótkiego sprawozdania byłego zarządu, z którego wynikało, że stowarzyszenie pozostało prawie bez kapitału w gotówce, przystąpiono do wyboru nowego zarządu przez aklamację i za zgodą obecnych wybrano na: Prezesa: Wilhelma Lemicha z Bełku 44, Skarbnik: Franc. Osieńskiego z Bełku 44, na zastępcę Franciszka Suligę z Bełku 44, na naczelnika: Wyleżoła ze Stanowic, którzy powierzone im funkcje przyjęli. Następnie ustalono składki miesięczne po 20 gr. od członka, z wyjątkiem bezrobotnych. Na końcu Ks. dziekan darował członkom zarządu i druhom odznaki i zebranie hasłem „Gotów!” zakończono.

(—) Ks. dziekan Boryński, patron

(—) Lemich Wilhelm, prezes.

Wielki Dzień Młodzieży S. M. P. w Lublińcu. W niedzielę, dnia 4. bm. urządziło tuł. S. M. P. „Wielki Dzień Młodzieży”. Dzień ten przemienił się wprost we wspólną manifestację narodową. Sprzyjająca pogoda uwieńczyła całą uroczystość bardzo dobrym wynikiem. Już o godz. 9.30 przybyły delegacje z Bobrownik, Królewskiej Huty (S. M. P. Jutrzenka) i Piekar. O godz. 10 zebrały się przed dworcem kolejowym: Związek Powstańców Śl. z prezesem p. burmistrzem Obiekim na czele, delegacje z Tow. Robotników p. o. św. Józefa, Tow. Mistrzów i Czeladzi oraz delegat z tuł. Tow. Gmnast. „Sokół”. Po krótkim przywitaniu gości przez drh. prezesa ruszył pochód przy dźwiękach orkiestry 74. p. p. z 6 sztandarami na czele do kościoła parafialnego na uroczyste nabożeństwo. Piękne kazanie okolicznościowe wygłosił Przew. ks. prob. Dwucet. Mszę św. odprawił Wiel. ks. patron Hyla w asyście ks. Pilawy i jednego O. Oblata. Po nabożeństwie odbyła się defilada przed Protektorem i Patronem Stow. oraz przed miejscowymi władzami,

Śl. Przy grobach Powstańców przemiał prezes, tam złożony został przez Stow. wieniec i orkiestra odegrała Rotę Konopnickiej. W krótkich słowach prezes Związku Powstańców Śl. p. burmistrz Orlicki podziękował młodzieży polskiej za złożenie wienca na grobach, jak również za serdeczne wygłoszone słowa przez prezesa młodzieży polskiej i zaintonował trzykrotne cześć dla młodz. polsk. W wspólnym pochodzie udano się na Rynek, gdzie został pochód rozwiązany i nastąpiła przerwa obiadowa. Po południu odbyła się w Parku Grunwaldzkim zabawa latoowa. Park został bardzo licznie zwiedzony przez Obywatelstwo lublińskie i okolice. Zabawa została urozmaicona koncertem, wykonanym przez orkiestrę 74. p. p., strzelaniem do tarczy o nagrody, wędkami szczęścia itp. Wielka wesołość wywołał przyjazd Pat i Patachona, w tow. kilku dobrze przystrojonych „kłownów”, którzy występowali w charakterze fotografistów. Podczas zabawy dłuższe przemówienie wygłosił drh. prezes B., witając wszystkich obecnych i wniósł trzykrotny okrzyk na cześć Ojca św. i p. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, który obecni z wielkim entuzjazmem powtórzyli, darząc mówcę hucznymi oklaskami. Dzięki staraniom Szan. Pań z Tow. św. Wincentego a Paulo i Nar. Org. Kob. został urządzony własny bufet, który obficie był zaopatrzony w różne zakąski, podarowane przez miejsc. Obywatelstwo. Cała uroczystość wypadła bardzo dobrze i była jedną z najlepszych w tym roku. W końcu nadmieniam się, że Stow. otrzymało telegram od p. Starosty Wyględy następującej treści: „Na uroczystość stowarzyszenia młodzieży katolickiej niestety przybyć nie mogę z powodu wycieczki związku Powstańców Śl. wszystkim uczestnikom życzę wesołej zabawy. Wyględa.”

Rzadkość filatelistyczna. Polski Czerwony Krzyż, Okręg Śląski w Katowicach, ul. Andrzeja 9., otrzymał od właściwych władz resztę znaczków powstańczych, które były w obiegu pocztowym w czerwcu roku 1921 w czasie 3-go powstania śląskiego. Dochód ze sprzedaży tych znaczków (komplet 2 zł) przeznaczony jest w